

Glas moramo povzdigniti sami

Evropska politika se je v času septembrskega plenarnega zasedanja Evropskega parlamenta (EP) vrtela okoli odločitve, ali bo EP podprl g. Joseja Manuela Barrosa za predsednika Evropske komisije ali bo njegovo kandidaturo zavrnil. Slišati je bilo argumente v podporo kandidatu, še glasnejši so bili tisti, ki so mu nasprotovali. Bliže ko sta bila dan in ura glasovanja v EP, bolj je bilo jasno, da pri glasovanju ne bodo prevladali vsebinski argumenti, temveč bo odločitev politična. Politične skupine, ki so usmerjene sredinsko ali desnosredinsko, so Barrosa podprle, levi politični blok pa mu je podporo odrekel. Kljub temu je zbral lepo število glasov, saj je zanj glasovala absolutna večina poslank in poslancev.

V času, ko mnogo govorimo o tem, da moramo ljudem povrniti zaupanje, sem pričakovala, da bo prav politika naredila korak naprej z lastnim zgledom. V politični skupini Evropskih ljudskih strank smo prav zato že pred volitvami v EP pripravili jasen program za mandat 2009-2014 in za predsednika Evropske komisije predlagali g. Barrosa. Žal pa vse do septembra nismo imeli protikandidata, ki bi popestril ponudbo. Konkurenca je vedno dobra, saj gre za večjo ponudbo političnih pogledov, načina dela, prioritet, usmeritev, poudarkov.

Nekajmesečni glasen očitek, da kandidat ni dober, in popolna praznina pri predlaganju drugega kandidata pa sta zame neodgovorna. Saj je tako tudi v čisto vsakdanjem življenju. Kako reagiramo,

ko ugotovimo, da ne moremo vsega opraviti kar peš? Premislimo, kaj potrebujemo, in naredim analizo trga in svojih finančnih zmožnosti. Nato se odločimo. Lahko izberemo javni prevoz, nakup kolesa, motorja ali avtomobila. Kar koli je že naša odločitev, z njo verjetno nismo izpolnili svojih sanj. A omogočili smo si mobilnost in neodvisnost.

Pri Barrosu izstopa njegov enakovreden pogled na vse države članice. To je dobro, za Slovenijo pa pomeni, da bomo morali postati še bolj aktivni na evropskem nivoju; ne le na političnem, ampak tudi v drugih sferah družbenega življenja. Evropska pravila, ki veljajo za poslovanje nekega podjetja, okoljevarstvena merila ali nakup vinjete npr. v sosednji Avstriji morajo biti enaki tistim, ki veljajo v Sloveniji.

To poletje sem sodelovala pri odprtju še ene sončne elektrarne na širšem celjskem območju. Mestu Celje se obeta največja sončna elektrarna v državi, prav na Celjskem deluje vodilno in tudi svetovno priznana podjetje na področju izdelave sončnih modulov. Tudi to je eden od pomembnih pokazateljev, da znamo na globalno pomembnih področjih stopiti ob bok evropskemu razvoju ali ga celo usmerjati. In tudi če kje pride do kakšnih težav, bomo morali glas povzdigniti sami!

Romaja Jordan Cizelj